

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel, 16.04.2010
KOM(2010) 428 final

-

Komisjoni talituste töödokument

Kokkuvõte arutelust ühise kalanduspoliitika reformi üle

Mitteametlik tõlge

SISUKORD

Komisjoni talituste töödokument. Kokkuvõte arutelust ühise kalanduspoliitika reformi üle....	1
1. Sissejuhatus	4
2. Kalanduspoliitika viie struktuuriprobleemi lahendamine	5
2.1. Laevastiku liigse püügivõimsuse vähendamise probleemi lahendamine.....	5
2.2. Kalanduspoliitika eesmärkide fookustamine	5
2.3. Otsuste tegemise raamistiku fookustamine pikaajalistele põhimõtetele.....	6
2.4. Tööstuse innustamine võtma suuremat vastutust ühise kalanduspoliitika rakendamise eest.....	7
2.5. Eeskirju järgiva kalanduskultuuri arendamine	8
3. ELi kalanduse juhtimise täiendav parandamine.....	9
3.1. Erinev püügikord väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevastike kaitseks?.....	9
3.2. Kalanduse optimaalne kasutamine	9
3.3. Suhteline stabiilsus ja juurdepääs rannikuäärsetele püügi-aladele	10
3.4. Kaubandus ja turud – püügist tarbijani	10
3.5. Ühise kalanduspoliitika integreerimine merenduspoliitika laiemasse konteksti	12
3.6. Kalanduspoliitika teadmiste baas	13
3.7. Struktuuripoliitika ja riiklik finantsabi.....	13
3.8. Välismõõde	14
3.9. Vesiviljelus.....	15
4. Muud tõstatatud küsimused.....	16
5. Kodanike arvamused	16
6. Järgmised sammud	17

Erreur ! Signet non défini.

1. SISSEJUHATUS

Ühine kalanduspoliitika (CFP¹) vaadati läbi 2002. aastal. Uus alusmäärus² jõustus 1. jaanuaril 2003 ja sisaldab sätet, et komisjon esitab enne 2012. aasta lõppu nõukogule ja Euroopa Parlamendile ettekande, mis käsitleb kaitset ja püügimahu peatükke. Komisjon alustas seda kontrollimist, avaldades roheline raamatu,³ millele järgnes aruteluperiood, mis omakorda lõppes 31. detsembril 2009. antud kirjalike vastustega.

Selle arutelu jooksul saadi kokku 382 arvamust (pluss 1329 ühesuguse vastusega masspostitus). Arvamused on avaldatud veebilehel⁴ ja nende nimekiri on antud lisas 1.

Nii roheline raamatu ettevalmistamise kui ka aruteluperioodi ajal korraldati kohtumisi sidusrühmadega, kõigi rannikuäärsete liikmesriikide riigiorganite ja muude organisatsioonide ja asutustega. Kohtumiste nimekiri, kus komisjon osales, on antud lisas 2.

See komisjoni talituste töödokument annab ülevaate selle arutelu käigus saadud arvamustest, tegemata mingeid järeldusi võimaluste kohta, mida tuleb uurida edaspidi mõju hindamise raames. Kokkuvõttes võetakse arvesse resolutsiooni, mille Euroopa Parlament oma 25. veebruari 2010. aasta istungil roheline raamatu kohta vastu võttis. Kokkuvõtte on liigendatud vastavalt roheline raamatu sisulisele liigendusele.

Kategooria	Arv	Näited
Üldsus	114 + 1329 ühesugust e-kirja	Erinevad kodanikud
Kalandussektori/huvirühmade sidusorganisatsioonid	117	Peamiselt kalurite ühendused; õngepüügiühingud, töötlejate organisatsioonid, jaemüüjad, turismiametid
Kodanikuühiskonna organisatsioonid	63	Peamiselt keskkonna-VVOD; ka loomakaitsega tegelevad VVOD, tarbija-VVOD, arendus-VVOD
Akadeemilised asutused	16	Ülikoolide instituudid, riiklikud uurimisinstituudid, teadlaste võrgustikud ja teadusorganisatsioonid
Liikmesriikide riigiorganid/ametkonnad	30	Ministeeriumid, valitsusasutused ja parlamendid
Piirkondlik või kohalik omavalitsus	35	Peamiselt kalandusest sõltuvad rannikupiirkonnad ja omavalitsusüksused, Ühendkuningriigi piirkondlikud kalandusorganisatsioonid

¹ Lühendite loetelu on lisas 3.

² NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2371/2002, 20. detsember 2002, ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta.

³ ROHELINE RAAMAT – Ühise kalanduspoliitika reform (KOM(2009) 163 (lõplik), 22. aprill 2009)

⁴ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Muud institutsioonid ja EÜ nõuandvad organid	8	Euroopa Parlament, Regioonide Komitee, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee (ACFA), piirkondlikud nõuandekomisjonid (PNK-d), Euroopa Parlamendi liikmed eraldi, valitsusvahelised organid.
Kolmandad riigid	11	Põhjamaade Nõukogu, Norra (valitsus ja mitmesugused organisatsioonid), Island, Uus-Meremaa, AKV rühm
	394 (+ 1329)	

2. KALANDUSPOLIITIKA VIIIE STRUKTUURIPROBLEEMI LAHENDAMINE

2.1. Laevastiku liigse püügivõimsuse vähendamise probleemi lahendamine

Arvamused kinnitavad üldiselt, et ELi püügivõimsus on suurem, kui oleks ressursside poolest õigustatud. Kuid paljud arvamuseavaldajad ei ole nõus ka üldistustega: olukordade suur varieerivus nõuab põhjalikku hindamist laevastike ja püügipiirkondade kaupa. Paljud, sealhulgas osa liikmesriike ja Euroopa Parlament, nõuavad sellist tehnilist ja keskkondlikku hinnangut ning kalandussektor rõhutab ka majanduslikku ja sotsiaalset mõõdet. Euroopa Parlament osutab laevastiku segmentidele (eriti väikesemahulistele laevastikele), mis vajavad uuendamist või väljavahetamist (suurema ohutuse ja väiksema keskkonnamõju huvides) ilma püügivõimsust suurendamata.

Piiratud hulk liikmesriike ja sidusrühmi toetab praeguste püügivõimsuse reguleerimise meetoditega jätkamist. Osa VVOsid soovivad püügivõimsuse kohustuslikku laevastikupõhist vähendamist. Osa seob püügivõimsuse vähendamise püügipiirkondade majandamiskavadega. Äärepoolseimate piirkondade ametiasutused (keda toetavad vastavad liikmesriigid) nõuavad, et nende laevastike püügimahte reguleeritaks ka edaspidi eraldi.

Avalikult rahastatud ühekordseid lammutamiskavasid, mis peaks asendama praegust utiliseerimissüsteemi, eriti ei toetata, kuigi enamik arvamuse avaldajaid, näiteks Euroopa Parlament, peavad seda teatud tingimustel kasulikuks. Osa liikmesriike kahtleb pidevalt toetatava lammutamise tõhususes.

Enamus liikmesriike ja sidusrühmi peavad liigse püügivõimsuse probleemi lahendamiseks otstarbekaks püügiõigustel põhinevat juhtimist, olles kõhklevamal seisukohal individuaalsete ülekantavate kvootide (ITRide) suhtes; väike osa on viimastele tugevalt vastu. Enamik liikmesriike väidab, et püügiõigustel põhineva juhtimise üle peaksid otsuse tegema liikmesriigid.

Hulgas arvamustes juhti tähelepanu ohule, et ITRide süsteemis võib tekkida püügiõiguste koondumine, mida tuleks vältida. Mitmes arvamuses mainiti suhtelise stabiilsuse järgimist ELi tasandil, vastandina ITRidele. Ülekaalukas enamuses arvamustes leiti, et ITRid ei sobi väikesemõõdulistele püügipiirkondadele.

2.2. Kalanduspoliitika eesmärkide fookustamine

Üldiselt ollakse ühel meelel, et ökoloogiline jätkusuutlikkus on elujõulise kalandussektori alus ning kaugemas tulevikus puudub vastuolu ökoloogiliste,

majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide vahel. Osa jaoks on prioriteetide arutamine ainult ajutine küsimus, mis on oluline üleminekul säästlikule kalandusele.

Euroopa Parlament ja teised on vastu eesmärkide prioriteetsuse eelnevale määratlemisele. Suurem osa püügisektorist (ja mõned piirkondlikud ametiasutused) toonitab kolme samba vahelise tasakaalu tähtsust - kusjuures töökohtade loomine on omaette eesmärk. Ametiühingud seavad täiendava rõhu sotsiaalsele aspektile. Liikmeriikide seisukohad varieeruvad alates ökoloogilise jätkusuutlikkuse keskmesse seadmisest kuni jätkusuutlikkuse kolme tugisamba võrdse osakaaluni. Osa liikmesriike keskendub kalandusele toiduga varustatuse ja toiduainetega kindlustatuse seisukohalt, teised kalandusele kui rannikukogukondade tööhõiveallikale. Keskkonna-VVOD näevad poliitika keskmena ökoloogilist jätkusuutlikkust, sidudes ühise kalanduspoliitika üldisema merenduspoliitika ja merestrateegia raamdirektiiviga (MSFD). Hulgi-, jaemüüjad ning mõned töötlemisettevõtted seavad prioriteediks ökoloogilise jätkusuutlikkuse.

Valitseb üldine konsensus, et vastavalt ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel tehtud avaldusele peab eesmärkide hulka kuuluma maksimaalne jätkusuutlik saagikus (MSY). Euroopa Parlament ja püügisektor soovivad selle rakendamiseks paindlikku ajakava, eriti mitme liigiga püügipiirkondades, võttes MSYd pigem suuna kui konkreetse eesmärgina, ning leiavad, et jätkusuutlikkuse mõiste peaks hõlmama ka sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte. Keskkonna-VVOD jälle muretsevad, et MSY ei pruugi olla kõigil juhtudel ettevaatusprintsipiiga kooskõlas, väites, et kalanduse laialdasem mõju ökosüsteemile mahub MSY raames jätkusuutlikkuse alla.

Mitmes arvamuses nõutakse vette tagasilaskmise minimeerimist või kõrvaldamist kui olulist ökoloogilise jätkusuutlikkuse eesmärki, kuigi mõni arvamus väidab, et vette tagasilaskmine on mitme liigiga püügipiirkonnas loomulik.

2.3. Otsuste tegemise raamistiku fookustamine pikaajalistele põhimõtetele

Arvamused väljendavad üldist toetust sellisele otsuste tegemisele, kus poliitikud (nõukogu ja Euroopa Parlament) võtavad vastu üldeesmärgid, standardid, üldise poliitika, põhimõtted, eesmärgid ja kriteeriumid. Otsuseid tuleks pikas perspektiivis ja ökosüsteemipõhiselt, kasutades komisjoni ja/või piirkondliku tasandi meetmete väljatöötamise ning otsuste kontrollimise ja auditimehhanisme. Massiliselt on mainitud lühiajalistele eesmärkide keskendumise, "ülalt alla" lähenemisviisi ja mikrotasandi juhtimise kõrvaldamist ning soovitatud üksikasjalikud läbirääkimised nõukogu käest ära võtta. Mõned nõuavad, et nõukogu arvestaks lubatud kogupüügmäärade kehtestamisel teaduslikke nõuandeid siduvatena.

Mitu arvamuseavaldajat, eriti VVOD, ja piiratud arv liikmesriike toetavad komisjonile teatud valdkondades (näiteks tehniliste meetmete alal) rakendusvolituste andmist. Paljud usuvad ka, et piirkondlikul tasandil välja töötatud pikaajalised majandamiskavad peaks vastu võtma komisjon. Et vältida komisjonile "piiramatu tegutsemisloa" andmist, soovib suur hulk arvamuseavaldajaid regulatiivkomitee menetlust või piirkondlike nõuandekomisjonide või kalandussektori kaasamist. Üks väike rühm (peamiselt mõni piirkondlik ametiasutus) on selliste volituste andmisele vastu; üks liikmesriik väidab, et paljudel "tehnilistel" otsustel on selge poliitiline või sotsiaalne mõju.

Ülekaalukalt pooldatakse suuremat piirkondlikkust. Kasutatakse erinevaid termineid – osa viitab näiteks piirkondlikule jaotusele vesikondade kaupa, teised liikmesriikide piiresse jäävatele piirkondadele. Osa nõuab subsidiaarsust, mille raames liikmesriigid loovad piirkondlikke halduskomiteesid, ning kõrget enesekontrolli taset. Teised soovivad tavalist liikmeriikidevahelist koostööd rakendamise ja kontrolli küsimustes ja teised näevad otsustamisõiguse delegeerimise võimalust, näiteks juurdepääsu, ressursside või laevastiku haldamise valdkonnas.

Suur hulk tõdeb vajadust eraldi piirkondliku organi järele, mille õiguste ja vastutuse ulatus varieerub. Enamik, sh Euroopa Parlament, peab silmas peamiselt nõuandvat organit, mis arutaks ja valmistaks ette ettepanekuid ELi institutsioonide poolt vastu võetavate meetmete ja õigusaktide kohta. Piirkondlikku organit, mis koondaks nii sidusrühmi kui teisi huvitatud isikuid, kasutatakse siis dialoogiks ja aruteluks. Vahel mainitakse Balti regiooni kui kohaldatavaid õigusakte (nt vette tagasilaskmise, riikliku kvoodihalduse alal) arendava ja nende üle otsustava liikmesriikide organisatsiooni võimalikku katsepiirkonda. Teised näevad piirkondlikku organit pikaajalisi kavandava asutusena, millele oleks jäetud teatav regulatiivne tegevuspädevus ja kaalutlusruum rakendusotsuste tegemiseks. Osa pooldab pädevuse detsentraliseerimist (nt tehniliste üksikasjade ja püügikoormuse reguleerimisel). Osa arvab, et soovib funktsioonide kombineerimist.

Mis puutub koosseisus, siis enamik näeb piirkondlikku organit liikmesriigi juhitava üksusena, teataval osal juhtudel toetatakse kalandussektorit ja sidusrühmi esindavaid liikmeid, samas kui teistes arvamustes jääb sidusrühmadele nõuandev funktsioon piirkondlike nõuandekomisjonide kaudu. Komisjoni nähakse mõnes arvamuses liikmena ja teistes aktiivse vaatleja/kaastöötajana. Mõned soovivad piirkondlike nõuandekomisjonide muutmist piirkondlikuks nõuandeorganiks, kus osaleksid nii liikmesriigid kui ka sidusrühmad.

Piirkondlike nõuandekomisjonide kohta on tulnud selgeid signaale: nende edu tuleks suurendada nende toetamise teel ja (piirkondlike nõuandekomisjonide endi arvates) andes nende arvamusele rohkem kaalu, eriti kui nõuanne antakse ühehäälselt. Euroopa Parlament nõuab selgesõnaliselt piisavat rahastamist. Osa soovib koosseisu muutmist, et saavutada parem tasakaal kalandussektori ja teiste huvide ning esindamata sidusrühmadega.

2.4. Tööstuse innustamine võtma suuremat vastutust ühise kalanduspoliitika rakendamise eest

Mitu liikmesriiki leiab, et tootjaorganisatsioonid ja teised kalurite ühingud peaksid saama looduskaitse ja kontrollil alal suurema rakendamisvastutuse ning et parimate tehniliste lahenduste leidmine tuleks jätta neile organisatsioonidele. Kuid iseseisvat juhtimist tuleks arendada alles pärast ohtude ja eeliste hindamist ning võttes arvesse eri riikide spetsiifika (st õiguslikku raamistikku). Kalandussektor pooldab ettevaatlikult iseseisvat juhtimist: see ei tohiks seada vastutust püügipiirkondade majandamise ebaõnnestumise eest kaluritele. Nad on valmis võtma suuna iseseisvale juhtimisele, kui see annab kaluritele võimaluse otsustada kokku lepitud eesmärkide saavutamiseks parimate tehniliste lahenduste üle, kaugenedes seega mikrotasandi juhtimisest ja keerulistest eeskirjadest. Vastavalt ELi tasandil kehtestatud standarditele ja põhimõtetele tuleb täita teatavad eeltingimused ja kriteeriumid. Enamik keskkonna-VVOsid suhtuvad iseseisva juhtimise ideesse vastumeelsusega:

suurema vastutuse detsentraliseerimine nõuab ka rangemat kontrollil ja jõustamist. Nemad eelistavad osalusjuhtimise või kaasjuhtimise kontseptsiooni.

Keskkonna-VVOD, kuid ka mõned liikmesriigid, kalandussektor ja Euroopa Parlament toetavad üldiselt selgete ja mõõdetavate eesmärkidega tulemusepõhist juhtimist. EL peaks arendama vastupidist tõendamiskohustust and eeskirjade täitmist dokumentatsiooni abil. Vastukaaluks tuleks luua stiimuleid, millega positiivsete algatuste ja suutlikkuse suurendamise eest tasuta Selle tööstusharu vastutuse suurendamine on võimalik ainult kalandussektori piisava horisontaalse ja vertikaalse lõimimise korral. Kõik sidusrühmad leiavad, et EL peaks edendama kalameeste organiseerumist (enamik on ühel meelel tootjaorganisatsioonide võtmetähtsuse suhtes), eriti valdkondades, kus see tööstusharu on killustatud. Osa arvamuseavaldajaid nõuab siin diferentseeritud lähenemist, kuna kogu kalandussektor ei suuda selles protsessis sama kiirusega liikuda.

Enamik sidusrühmi, kuid ka Euroopa Parlament ja osa liikmesriike arvab, et tööstusharu vastutuse suurenemine käib käsikäes suurema kaasatusega otsuste tegemisse. Huvitaval kombel mainivad kalurid, liikmesriigid ja keskkonna-VVOD seoses vastutuse suurenemise ja säästva juhtimisega samu parimaid tavasid. Kõik osutavad parimate tavade (ja ebaõnnestumiste) jagamise tähtsusele piirkondlike nõuandekomisjonide ja teiste piirkondlike juhtimisorganite kaudu.

Osa liikmesriike ja keskkonna-VVOSid leiab, et püügipiirkondade majandamise (mõningaid) kulusid peaks kandma kalavarude kasutaja, kuid nende arvamused lahknevad selles osas, mis on selleks parim lahendus (juurdepääsutasud või saagi-/tulumaks). Paljud tööstusharu käest saadud arvamused väidavad, et kalandussektor annab püügipiirkondade majandamise heaks juba niigi suure panuse.

2.5. Eeskirju järgiva kalanduskultuuri arendamine

Peamiste eeskirjade eiramise ja võrdsete võimaluste puudumise põhjustena mainitakse enamasti laevastiku liigset püügivõimsust, eeskirjade keerukust, probleeme andmete kogumisega ja ebaadekvaatseid ning varieeruvaid sanktsioone.

Enamik liikmesriike ja VVOSid suhtuvad uude kontrollimäärusse (1224/2009) positiivselt, kuid kalandussektorilt kostab midagi muud: tuleb keskenduda olemasolevate eeskirjade paremale rakendamisele. Paljud liikmesriikide ja kalandussektori käest saadud arvamused pooldavad lihtsaid ühise kalanduspoliitika eeskirju ja mitmeaastast lähenemist eeskirjade järgimise parandamisele, samas kui VVOD rõhutavad ka vajadust laiendada kontrollitehnikat (laevaseiresüsteemid, peittiitritega telekaamerad). Komisjonile suuremate volituste ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuurile suurema rolli andmise osas arvamused lahknevad, olgugi et üldiselt hinnatakse seda agentuuri positiivselt, nt Euroopa Parlamendi poolt. Mitu kalandussektori esindajate arvamust peab suuremat iseseisvat juhtimist sama kasulikuks.

VVOD ja osa liikmesriike pooldavad tugevamat seost finantsabi ja ühise kalanduspoliitika eeskirjade ning kontrollikohustuste täitmise vahel, samas kui kalandussektor on üldiselt vastu, eriti üksikud ettevõtjad. VVOD näevad ruumi stiimulitele, mis aitaks eeskirju järgida.

3. ELI KALANDUSE JUHTIMISE TÄIENDAV PARANDAMINE

3.1. Erinev püügikord väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevastike kaitseks?

Väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevastike tähtsuse osas Euroopa kalanduses jaoks valitseb üldine üksmeel. Mõned liikmesriigid toetavad erineva püügikorra ideed, samas kui osa neist ei poolda erilist lähenemist. Üsna suur osa neist rõhutab vajadust jätta liikmesriikidele õigus otsustada erimeetmete rakendamise üle – ning seovad seda sageli kaheteistkümne-meremiili-sättega. Euroopa Parlament toetab diferentseerimist ja nõuab spetsiaalseid toetusprogramme väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevastikele.

Enamus sidusrühmi (nii kalandussektor kui ka VVOd, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused) suhtub väikesemahulisse rannapüüki positiivselt, muu hulgas tänu selle seotusele kohalike kogukondadega, passiivsete ja selektiivsete püügivahendite kasutamisele ja väiksemale kütusekulule. Osas arvamustes tõstatatakse konkreetsed probleemid, näiteks see, kui laevastikud püüavad samas püügipiirkonnas samu kalavarusid. Paljud arvamused rõhutavad siiski, et väikesemahuline rannapüük avaldab kalavarudele (mõnikord märkimisväärselt) mõju, nii et seda ei tohiks looduskaitse- ja kontrollimeetmete kohaldamisalast välja jätta.

Suur hulk arvamusi (sh Euroopa Parlamendi arvamus) toonitab, et ELis esinev olukordade mitmekesisus nõuab paindlikku lähenemist – kohandades määratlusi piirkonna ja/või püügipiirkonna eripäraga. Enamik toetajaid pooldab erinevaid valikukriteeriume, sh laeva pikkus, püügiraadius, püügiretke pikkus, püügimaht, püügivahendite liik. Mitmes VVOde ja kalandussektori esindajate arvamuses tahetakse arvesse võtta sotsiaalseid kriteeriume ja seotust kohaliku/piirkondliku kogukonnaga. Osa teeb ettepaneku eraldada omavahel püügipiirkonnad ning mõned soovivad võtta harrastuskalapüügi eraldi püügikorra alla.

Otsuste tegemist seostatakse sageli piirkondliku lähenemisviisiga, millega kehtestatakse ELi tasandil üldised kriteeriumid, kuid majandamine toimuks kas riikide (seda võimalust toetavad liikmesriigid) või piirkondlikul/kohalikul tasandil. Osa kalandussektorit nõuab, et majandamine toimuks kalandussektori või kalurite tasandil (kaas- või iseseisev juhtimine).

Üldiselt ollakse ühel meelel, et õigustepõhise juhtimise ja ITRide juurutamine ei tohi seada ohtu väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevastike edaspidist eksisteerimist. Seega ei peeta ei ITRe ega kaitsemehhanisme vajalikuks (vältimaks püügiõiguste liigset kontsentreerumist või kokkuostmist). Tihti on soovitatud spetsiaalset finantsabi selliste meetmete jaoks nagu ohutuse parandamine (moderniseerimisabiga), kalavarude majandamiskoolitused, püügipiirkondade sertifitseerimine; kusjuures osa toetab ka avalikku toetust nende laevastike uute laevade ehitamiseks. Teised usuvad, et kvootide eraldamine või juurdepääsu ainuõigused teatud piirkondades peaksid olema osa sellest korrast.

3.2. Kalanduse optimaalne kasutamine

Suurem osa arvamusi nõustub eesmärgiga, et 2015. aastaks tuleb järk-järgult saavutada MSY-le vastav kalavarude kasutamise tase. Täheldada võib eriarvamusi selles osas, kas FMSYd tuleks võtta lõpp- või vaheeesmärgina, mis annaks võimalust võtta arvesse majanduslikke kaalutlusi (osa arvamuse avaldajaid soovib asendada

see FMEYga), või kas uued eesmärgid tuleks kavandada, pidades silmas mitme liigiga püügipiirkondade eripära või kasutades ökosüsteemi kesket lähenemisviisi, mis vastab MSFD eesmärkidele. Sellised uued eesmärgid tuleks siduda kindlate ajakavade ja tähtaegadega. Osas märkustes väidetakse siiski, et MSY-strateegia ei ole asjakohane nende kalavarude ja püügipiirkondade puhul, mille andmed ei ole kättesaadavad või usaldusväärsed.

Juhtimissüsteemide osas, millega piirata kalastussuremust, peab suurem osa arvamuse avaldajaid asjakohaseks püügipiiranguid ja püügikoormuspiiranguid, mis oleneksid peamiselt püügipiirkonnast, kus neid rakendatakse. Mitu arvamuse avaldajat väljendab veendumust, et üksikuid avamere kalastuspiirkondi oleks kasulik majandada püügipiirangute abil ning püügikoormuse piiranguid oleks kasulik rakendada mitmeliigilistes ja mitme püügiviisiga kalastuspiirkondades. Lisaks nõuavad mõned väga vähesed arvamuse avaldajad, et püügikoormuse kord allutataks lubatud kogupüügimäärade haldamise süsteemidele. Veel vähemad nõuavad, et ei kasutataks ei püügikoormust ega püüki piiravaid mehhanisme. Paljud kommenteerivad mõlema mehhanismi nõrku kohti: püügipiirangud, mis praegu põhinevad saagil, ja püügikoormuse piirangud ei ole eriti sobivad passiivpüügivahendite puhul. Üksikud arvamuse avaldajad nõuavad ka laevastiku täiendava püügimahu (või püügivõimsuse) ja püügikoormuse haldamist. Teised pooldavad paberil eksisteerivate kalade või paberil eksisteeriva püügikoormuse kõrvaldamist. Osa toetab ka püügikoormuse ajaliste ja ruumiliste aspektide haldamist geograafiliste piirkondade sulgemise, merekaitsealade ja rannikualade integreeritud majandamise abil.

Arvamuse avaldajad pooldavad valdavalt mitmeaastaste kavade rakendamist, toetades püügipiirkonnapõhist lähenemisviisi, osa arvamuse avaldajaid nõuab isegi ökosüsteemil põhinevaid mitmeaastaseid kavasid. Mõnel juhul täpsustatakse, et nende mitmeaastaste kavade püügikontrollieeskirjad peaksid olema ranges vastavuses tulemustega, mis on saadud teadusliku nõuandeprotsessi käigus tähtsamate kalavarude, kalavarude rühmade või püügipiirkondade kohta. Ning mõnes märkuses rõhutatakse, et püügivõimaluste arvutamisel väheneks poliitiline surve järk-järgult. Lisaks rõhutatakse mõnes märkuses, et mitmeaastased kavad peaks tegelema ka teiste probleemidega, näiteks vette tagasilaskmine, loomuse struktuuri ja koostisega, kuid ka majanduslike ja sotsiaalsete küsimustega. Osa arvamuse avaldajaid väljendab seisukohta, et võimsuse reguleerimise poliitika peaks olema nende mitmeaastaste kavade väljatöötamisega kooskõlas. Toetatakse paindlikuma protsessi kasutamist nende kavade vastuvõtmisel ja rakendamisel ning suurema vastutuse andmist piirkondlikele nõuandekomisjonidele.

Viimaks, tehniliste meetmete ja ITRide osas (peamiselt ITRe silmas pidades) tunduvad arvamustes avalduvad tendentsid olevat ebaselgemad; mitmes märkuses rõhutatakse, et kaaluda ei tasu ühtegi üksiklahendust, mõnes teises soovitatakse usaldada pigem edusamme tehniliste meetmete kui ITRide arendamise alal. Siiski rõhutatakse mitmes märkuses vajadust tegeleda vette tagasilaskmise (saagi vette tagasi laskmise keeld näib siiski olevat vastuoluline) ja kaaspüügi probleemidega.

Mitmes arvamuses esineb muid ideid, mis on otsesemalt või kaudsemalt seotud looduskaitseküsimustega, näiteks vajadus reserveerida 12 meremiili ulatuses juurdepääs ainult väikesemahulistele laevastikele või suhtelise stabiilsuse uuendamise võimalus.

3.3. Suhteline stabiilsus ja juurdepääs rannikuäärsetele püügiialadele

Suur enamus arvamusi (sh suurema osa liikmesriikide omad) toetab suhtelise stabiilsuse põhimõtte (ühise kalanduspoliitika ühe nurgakivi, turvalisuse ja stabiilsuse tagamise) säilitamist. Piiratud hulk arvamusi on valmis seda põhimõtet revideerima, pooldades püügiõiguste turupõhisemaid mudeleid või üleminekut püügikoormuse põhisele süsteemile mitmeliigilistes püügipiirkondades ja/või radikaalset muutust jururdepääsu-/jaotusmehhanismides, mis põhineks keskkondlikel või õigluskriteeriumidel (peamiselt mõned keskkonna-VVOD). Euroopa Parlament nõuab, et uuritaks selle põhimõtte muutmise vajadust, kuid rõhutab, et rannikukogukondadele suhtelisest stabiilsusest tulenevad eelised peaksid alles jääma.

Laialdaselt toetatakse jaotamise aluste muutmist ja nende kohandamist praeguste oludega, võttes eriti arvesse iga-aastaseid kvootide vahetamisi. Teised toetavad kohandamist tegeliku püügivõimsusega.

Kvootide ülekandmise ja vahetamise süsteemi üldiselt aktsepteeritakse, mõned soovivad, et kvootide ülekandmise süsteemi arendataks edasi (rakendades vahetamist tööstuste vahel ja vahetamise võimalust kolmandate riikidega).

Rõhuv enamus toetab kaheteistkümne meremiili sätte säilitamist, Euroopa Parlament nõuab, et see kord oleks alaline. Suur hulk arvamuse avaldajaid kavatseb seda seostada väikesemahuliste laevastikega. Osa arvamusi toetab korda, kus juurdepääs oleks reserveeritud laevadele, mis vastavad teatavatele säästlikkustingimustele, või teatud püügipiirkondadele juurdepääsu piiramist või püügipiirkondade lõimimist merekaitsealadega. Piiratud hulgast arvamustes soovitatakse, et eeskirjad, mille liikmesriigid kaheteistkümne meremiili ulatuses kehtestavad, peaksid kohalduma kõigile neis vetes tegutsevatele laevadele. Sporaadiliselt avaldatakse toetust territoriaalvete süsteemi taastamisele või liikmesriikide vaheliste vastastikuste juurdepääsukokkulepete tühistamisele.

3.4. Kaubandus ja turud – püügist tarbijani

Üldiselt loetakse ühist turukorraldust ühise kalanduspoliitika tähtsaimaks tugisambaks. Fookus peaks olema turul kui tervikul, võttes arvesse vesiviljeluse erivajadusi.

Liikmesriikide, Euroopa Parlamendi ja kalandussektori arvamustes rõhutatakse tootjaorganisatsioonide osatähtsust, neid tuleks tugevdada ja anda neile rohkem vastutust nii tootmise kui kalavarude majandamise, parema turuplaneerimise ja turu reaktsiooni, innovatsiooni ja pakkumise kontsentreerimise alal, andes sealhulgas ka suurema osatähtsuse (riikidevahelistele) tootmisharudevahelistele organisatsioonidele. Hulk liikmesriike soovivad tootjaorganisatsioonide suuremat rahastamist, et toetada suuremat vastutust, kuid ka turunduse planeerimist.

Laialdaselt tunnistatakse vajadust muuta hinna- ja sekkumismehhanisme; enamikus arvamustes usutakse, et turult kõrvaldamise mehhanism tuleks kaotada, kuid ülekandetoetused peaksid alles jääma. Osa pooldab otsetoetusi tootmis- ja turundustegevusele. Kalandussektor hindab kõrgelt soovitushindade süsteemi, kuid see peaks olema paremas vastavuses (piirkondlike) oludega ning vesiviljelus vajab oma hinnasüsteemi.

Suuremas osas arvamustes usutakse, et märgistamine ja sertifitseerimine on paljutöotavad strateegiad, mille puhul peaks õiguslik raamistik parandama läbipaistvust ja suurendama tarbijate usaldust. Tarbimise propageerimise toetamine näib olevat vastuolulisem.

Kaubanduspoliitika osas rõhutavad eriti importijad ja töötajad vajadust impordi liberaliseerimise järele, et tagada toorainega varustatust. Mitu liikmesriiki soovivad tariifide korda säilitada, jaemüüjad ja importijad pooldavad rohkem tollitariifide peatamist. Euroopa Parlament ja mitu teist arvamuse avaldajat kommenteerivad teemasid, mis ei ole seotud tariifidega, nõudes, et nii ELi kui importtooted saaksid võrdsed võimalused, sh kaitse-, dumpinguvastaste meetmete ja range impordikontrolli teel.

3.5. Ühise kalanduspoliitika integreerimine merenduspoliitika laiemasse konteksti

Integreeritud merenduspoliitikat peetakse üldiselt oluliseks selles osas, et see peaks ühist kalanduspoliitikat kui oma lahutamatu osa hõlmama ja et vaja on kõikehõlmavat lähememisviisi. Euroopa Parlament nõuab piisavaid rahalisi vahendeid. Praegust olukorda kritiseeritakse laialdaselt ebajärjekindla poliitika tõttu, mis ei paku võrdseid võimalusi.

Mitu sidusrühma (eriti tööstusharu) näevad integreeritud merenduspoliitikas võimalust saada suurem sõnaõigus teiste ettevõtjate tegevuse suhtes või saada suurem mõju poliitilistele otsustele, mis mõjutavad kalandust. Analoogiliselt näevad ka teised arvamuse avaldajad ja keskkonna-VVOD vajadust saada suurem sõnaõigus kalandusotsuste üle. Laialdaselt avaldatakse toetust integreeritud merenduspoliitika piirkondlikule rakendamisele vesikondade kaupa ja piirkondlikule foorumile, kus arutatakse kõiki aspekte. Positiivse näitena mainiti Läänemere strateegiat.

Suur enamus pooldab ühist kalanduspoliitikat, mis oleks kooskõlas MSFD ja teiste keskkonnavalaste õigusaktidega, samuti ökosüsteemipõhist lähenemist. Arvamused lahknevad selle suhtes, kuidas lõimimist tuleks ellu viia. Kalandussektor väidab üldiselt, et kalandust tuleks käsitada (ajalooliselt põhjendatud) prioriteetse tegevusena. Keskkonna-VVOD eelistavad seda, et kalandus lõimitaks keskkonnastandarditega.

Kalandussektor nõuab eesõigustatud juurdepääsu mereala ruumilisele planeerimisele ning et temaga rohkem konsulteeritaks, samas kui mitu liikmesriiki ja VVOD leiavad, et integreeritud merenduspoliitika peaks võtma eesmärgiks mehhanismid, mille abil saaks konsulteerida kõigi sektoritega.

Kalandussektor rõhutab, et ta suudab toetada kliimamuutusega kohanemist ja aidata tagada, et kalandus ei nõrgestaks mere ökosüsteemide vastupanuvõimet. Paljud VVOD usuvad, et parimad ökosüsteemide vastupanuvõime suurendamise vahendid on püügikoormuse vähendamine, merekaitsealad ja väiksema kütusekuluga kalandustavad. Liikmesriigid mainivad vajadust tõhusamate kliimamuutuse alaste teadusuuringute järele ja ökosüsteemipõhise lähememisviisi rakendamise järele.

Mõju hindamist ja paremaid teadmisi ökosüsteemi toimimisest peetakse üldiselt tähtsaks. Kalandussektor rõhutab, et tal on merekeskkonnast väga head teadmised ja seega võib ta selles valdkonnas suureks abiks olla (nt haavatavate piirkondade kindlakstegemisel).

3.6. Kalanduspoliitika teadmistebaas

Valitseb konsensus, et ühine kalanduspoliitika peaks põhinema parimatel kättesaadavatel teaduslikult põhjendatud teadmistel. Mõned (eriti keskkonna-VVOD ja jaemüüjad) väidavad, et teaduslikult põhjendatud teadmisi peaks alati järgima. Euroopa Parlament rõhutab, et teadusandmete puudumine ei tohi takistada ettevaatusmeetmete võtmist.

Enamik arvamuse avaldajaid asetab rõhu kaasavale ja osalevale lähenemisviisile teadusuuringute ja teaduslike nõuannete suhtes, mille juurde kuuluks kõigi sidusrühmade kaasamine (osa näeb vaid kalandussektori kaasamise vajadust) ja hea suhtlemine teadlastega. Paljud nõuavad mitmedistsiplinaarseid uuringuid ja nõuandeid ökosüsteemi kontekstis, mida tuleks lõimida MSFDga. Osa arvamusi nendib vajadust kohandada teaduslikku nõuandeprotsessi piirkondliku juhtimisraamistikuga.

Enamikus arvamustes (kõigis rühmades) tuntakse muret andmete kättesaadavuse ja kvaliteedi üle (nt sotsiaalsed ja majanduslikud andmed, andmed vette tagasilaskmise kohta jne). Eri huvirühmade väitel on andmete või teadmiste puudumine seotud liiga piiravate eeskirjadega (püügisektor), ökosüsteemipõhise lähenemisviisi rakendamisega (mõned liikmesriigid, Euroopa Parlament, VVOD) või tarbijate usaldusega (hulgi- ja jaemüüjad).

Konkreetsemates ettepanekutes soovitatakse investeerida rohkem teadusesse, andmete kogumisse ja nõustamisse; mõnes arvamuses (Euroopa Parlamendi ja mõne liikmesriigi omas) pooldatakse infotehnoloogia ja automaatse andmesalvestuse paremat kasutamist. Osa leiab, et kalureid tuleks stimuleerida andma õigeid andmeid. Osas arvamustes soovitatakse luua uus ELi struktuur (nt agentuur, teadmusklastar), et tagada sõltumatus, läbipaistvus ja ressursside parem koordineerimine ning kasutamine.

3.7. Struktuuripoliitika ja riiklik finantsabi

Mitmes arvamuses väljendatakse vajadust, et kalandussektori avalik rahastamine jätkuks. Euroopa Parlament nõuab kalanduspoliitikale suuremaid rahalisi vahendeid. Rühm liikmesriike toetab eeskirjade muutmist. Paar liikmesriiki ja enamus VVOsid nõuab toetuste viivitamatut või järkjärgulist kaotamist - toetused hoiavad alal mitteelujõulisi struktuure ning jätavad selle sektori endiselt avalikust toetusest sõltuvusse.

Ollakse ühel meelel, et igasugune edaspidine toetus peaks kaasnema reformi raames toimuva üleminekuga ning hõlbustama tööstusharu kohanemist, võttes eesmärgiks pikaajalise majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse, või leevendama tähtsamate poliitiliste arengusuundade tagajärgi (nt üleminek MSY-le; Euroopa Parlament soovib anda rahalisi hüvitusi kaluritele, keda mõjutavad mitmeaastased kavad). ELi toetus peaks olema selgemini piiritletud ja suunatud teadusele ja innovatsioonile, parandades mere kaitset ja toetades kalurite organisatsioone ning kohalikku arengut (prioriteetne suund 4). On märkimisväärne toetus (osa liikmesriikide ja tööstusharu enda poolt) kalandussektori toetusmehhanismide rajamisele kriiside või hädaolukordade puhuks, mis ei tohiks siiski kunagi minna vastuollu pikaajaliste eesmärkidega. Avaliku toetuse potentsiaalse adressaadina mainitakse tihti ka vesiviljelust.

Üldiselt peetakse üheks põhiprobleemiks laevastiku ümberstruktureerimist. On olemas suund, mis pooldab laevade utiliseerimise säilitamist, kuid kohaldades seda rangemalt, kasutades mõnda ühekordset lammutamiskava. Teised valivad alternatiivse lähenemisviisi ja nõuavad turupõhise lähenemise, näiteks ITRide laialdasemat kasutamist. Mitu arvamuse avaldajat pooldab laevastiku moderniseerimise (selektiivsus, uuenduslik tehnoloogia jms) avalikku rahastamist ning piiratud hulk (sh Euroopa Parlament ja mõned liikmesriigid) toetab avalikku toetust laevastiku uuendamisele. Osa piirkondi ja sidusrühmi rõhutab ümberstruktureerimise sotsiaalset mõõdet. Siiski ei väljendata selgesõnalist toetut tegevuse ajutise lõpetamise toetamisele, kui kasutada saab mõnda alternatiivset mehhanismi (nt kriisiabisüsteem).

Laialdast toetust leiab idee, et ELi rahastamine peaks olema rohkem seotud ühise kalanduspoliitika eesmärkidega. Mõned (sh mõned kalandussektori organisatsioonid) arvavad, et rahastamise kättesaadavus peaks sõltuma eeskirjade täitmisest/eesmärkide järgimisest. Tugevat toetust leiab valdkonnapõhine lähenemisviis, mis ei põhineks lähenemiskriteeriumidel, kuid muist liikmesriike ja Euroopa Parlament on selle vastu. Piiratud hulk arvamusi toetab riikliku toetuse (sh maksuvabastuste ja riigiabiskeemide, nt vähese tähtsusega abi) järkjärgulist kaotamist. Rõhuv enamus nii kalandussektorist kui liikmesriikidest leiab, et ühisteenuseid (näiteks kontrolli ja andmete kogumist) tuleks toetada ELi tulevases rahastamisest.

3.8. Välismõõde

Enamik arvamusi kinnitab välismõõdme olulisust ja rõhutab, et ühise kalanduspoliitika eesmärke peaks kohaldatama nii ELi sise- kui ka välispoliitikas, et tagada poliitiline järjepidevus. Euroopa Parlament ja mõned teised näevad suunava eesmärgina ühenduse huvide kaitset. Rõhuv enamus sidusrühmi nõustub, et on vajadus suurema ELi kaasatuse järele piirkondlike kalandusorganisatsioonide tegevusse, mis mängivad üldises kalanduse juhtimises väga tähtsat rolli. See peaks hõlmama ka paremat teadusteavet ja -nõustamist, kõigi sidusrühmade suuremat kaasatust ja läbipaistvat otsustamisprotsessi. Suurem osa sidusrühmi pooldab, et piirkondlike kalandusorganisatsioonide vaba juurdepääsu poliitikat rahvusvahelistele vetele jätkuks. Osa nõuab siiski, et sellise eelise saajad (tööstusharu või riigid) aitaks kanda majandamiskulusid, andma oma panuse teadusuuringutesse ja järelevalvesse või maksma õiguse eest avamerel kalastada, ning Euroopa Parlament nõuab, et juurdepääs antaks ainult sinna, kus on varude ülejääk.

Enamik arvamusi keskendub kalandusalastele partnerluslepingutele. Suurem osa kalandussektori sidusrühmi esitab argumente kalandusalaste partnerluslepingute praeguse struktuuri säilitamise kasuks, et tagada õiguskaitse ja vastutustundlik kalastamine ning mis moodustaks platvormi eeskirjade järgimisele, läbipaistvusele ja kolmandate riikide toetamisele. Kaks liikmeriiki eelistab kalandusalaste partnerluslepingute tugevdamist piirkondlikul alusel, mis peaks andma tulemuseks tõhusamad teadusuuringud, tõhusama kontrolli ja järelevalve ning üldisemalt piirkondliku koostöö. Mitu sidusrühma, eriti VVOd teevad ettepaneku asendada kalandusalased partnerluslepingud kalanduse haldusraamistikuga või säästlike tarnekokkulepetega.

Paljud peavad oluliseks ühitada ühise kalanduspoliitika põhimõtteid ja kalandusalaste partnerluslepingutega tehtavat tööd teiste poliitikavaldkondadega, et

tagada ühtsus ja sünergia majanduspartnerluslepingute, kaubanduskokkulepete, arenguabi ja kohaliku arendamise toetamisega. Kalandussektor näeb ühissettevõtteid vahendina, mille abil teha kolmandatesse riikidesse investeringuid. Ametiühingud ja mõned keskkonna-VVOd nõuavad austust kohalike kogukondade ja kohalike töötajate õiguste vastu. Mõned sidusrühmad rõhutavad ka Põhjamaade lepingute tähtsust.

Suur hulk kalandussektori sidusrühmi eelistab praeguse kalandusalaste partnerluslepingute rahastamisviisi jätkumist, samas kui samuti suur hulk teatab, et kalandusalaseid partnerluslepinguid tuleks rahastada eraviisiliselt või avaliku ja erasektori partnerluse korras. VVOd nõuavad, et kalandussektor peaks kolmandate riikide vetele juurdepääsemise eest maksma ning tõendama oma vastavust säästvuskrITERIUMIDELE.

Osa VVOsid pooldab ELi investeringuid oskusteabe edastamise ja arengu soodustamise, samas püügimahtude ülekandmist piirates. Osa sidusrühmi toetab vesiviljelust, millega tegeldakse kalandusalaste partnerluslepingute raames, kuid paljud VVOd on selle vastu.

3.9. Vesiviljelus

Vesiviljelust peetakse üldiselt tähtsaks ning kutsutakse üles hoidma alal rahastamisinstrumenti, mille abil selle arengut toetada ja lõimida vesiviljeluse vajadused muudetavasse turupoliitikasse. Enamik arvamusi viitab selle sotsiaalmajanduslikule tähtsusele, turumõõtmele, seosele kalapüügiga, importtoodete probleemile ja ruumi leidmise küsimusele. Osa kalandussektori sidusrühmi rõhutab, et vesiviljelus tuleks jätta liikmesriikide pädevusse ja ühise kalanduspoliitika kohaldamisalast välja. Osa liikmesriike toetab seda, kuid pooldavad ELi finantstoetust.

Osa liikmesriike ja VVOsid rõhutab, et keskkonnasäästlikkus ja areng tuleb lõimida ökosüsteemikesksesse lähenemisse kui alternatiivsesse toiduga varustamise viisi. Teised liikmesriigid näevad vesiviljelust ühe tähtsaima strateegilise ühise kalanduspoliitika tugisambana, toetades ühtse ELi poliitika arenemist. Kuigi osa VVOsid toetab säästlikku vesiviljelust, väljendab enamik keskkonna-VVOsid ja tarbijate esindajaid muret vesiviljelusega tegelemise kahjuliku keskkonnamõju üle.

Euroopa Parlament, mõned liikmesriigid ja teised peavad vesiviljelust ühise kalanduspoliitika lahutamatuks osaks; teatav hulk keskkonna-VVOsid näeb vesiviljeluse lõimimises ühisesse kalanduspoliitikasse peamiselt võimalust edendada keskkonnasäästlikku (ja sotsiaalselt vastutustundlikku) kalatootmist. Nemed ning mõned loomakaitseseltsid näevad vesiviljeluse lõimimises ühisesse kalanduspoliitikasse võimalust vähendada keskkonnamõju (nt piirates röövkalaliikide kasutamist, piirates toiduallikaid jne). Teine suur rühm keskkonna-VVOsid leiab siiski, et vesiviljelus ei tohiks olla muudetud ühise kalanduspoliitika lahutamatu osa, vaid seda sektorit tuleks eraldi hallata omaette Euroopa õigusaktiga või peaksid seda tegema liikmesriigid ise.

4. MUUD TÕSTATATUD KÜSIMUSED

Teatavas hulgas arvamustes, sh Euroopa Parlamendi omas, juhitakse tähelepanu *sotsiaalsele mõõtmele*, suurendades kalandussektori elukutsete huvipakkuvust, tunnustades naiste rolli ja kalandussektori haavatavate rühmade rolli. Kuigi tunnustatakse, et tegutsemisruum on piiratud, on tehtud nt üleskutteid toetada sotsiaaldialoogi, edendada koolitust ja kvalifikatsioonide vastastikust tunnustamist, pöörata tähelepanu töötingimustele ja pardaohutusele ning meeskonna palkadele. Konkreetsete soovitude hulgas on mehhanisme töökohtade kaitsmiseks ja pikaajalise strateegia arendamiseks.

Äärepoolseimaid piirkondi esindavad ametiasutused ja Euroopa Parlament rõhutavad kalanduse tähtsust, kuid toovad samuti välja konkreetseid probleeme, mis nõuavad erilisi lahendusi (sealhulgas eraldi laevastikuhaldust). Mõnes arvamuses soovitatakse piirkondlikku lähenemist, teistes rõhutatakse probleeme, mis tekivad juurdepääsu piiramisel äärepoolseimaid piirkondi ümbritsevatele vetele. Üks arvamuse avaldaja soovib teha äärepoolseimaid piirkondi puudutava poliitika mõju eraldi hinnata.

Harrastuskalapüüki tahetak näha ühise kalanduspoliitika täieõigusliku sidusrühmana, millel on suur väärtus säästliku majanduse ja töökohtade loomise jaoks. Teised leiavad, et harrastuspüüki ja selle mõju kalavarudele tuleb käsitleda ühise kalanduspoliitika raames, kogudes andmeid ja võttes vajaduse korral erilisi tehnilisi meetmeid.

Viimaks märgib Euroopa Parlament ära *sadamad* kui kalandust olulisel määral hõlbustavad rajatised.

5. KODANIKE ARVAMUSED

Kuigi mõned üksikud arvamused on väga üksikasjalised ja tegelevad peaaegu kõigi ühise kalanduspoliitika probleemidega, piirdub enamus küsimuste käsitlemisega. Paljud kodanikud tahavad peatada ülepüüki (osa soovib moratooriumi), toetuste kaotamist ja kahjulike tagajärgedega püügivahendite keelamist. Vette tagasilaskmise keelamist soovitatakse mitmes arvamuses ja osa neist nõuab, et lubatud kogupüügi kehtestamisel järgitaks rangelt teaduslikke nõuandeid. Teistes mainitakse laevastiku vähendamise, suurema kontrolli, korallrahude päästmise ja rannalähedase püügi kaitsmise vajadust. Spektri teisest servast nõutakse mõnes arvamuses ühise kalanduspoliitika kaotamist, 200-miiliste tsoonide tagasiandmist liikmesriikide pädevusse ja/või kalanduspoliitika taasriigistamist. Saadi kahesuguseid masspostitusi: väikeses koguses e-kirju, kus paluti muuta 40 % ühenduse vetest alaliseks püügikeelualaks ning keelata kahjulik traalpüük ja kaotada vette tagasilaskmine ja kaaspüük. Teine massimeil rõhutab, et liiga palju kalureid püüab liiga palju kala, tehes järgmised poliitilised ettepanekud: vähendada laevastikku vähemalt 50 % võrra, järgida teaduslikke nõuandeid, luua merekaitsealade võrgustik, keelata kahjulike tagajärgedega püügimeetodid, keelata vette tagasilaskmine ning kehtestada kohustus anda tarbijale põhjalikku teavet toote ja tootmise kohta. Viimaks tuleks esile tõsta üks arvamused nii selle esitusviisi (koomiksi kujul) kui ka teemakäsitlemisviisi poolest (juba pealkiri ütleb kõik: "Contribution tendre, naïve et insolente à la Poétique Commune de la Pêche" ("Õrn, naiivne ja uljas panus ühisesse kalanduspoetikasse").

6. JÄRGMISED SAMMUD

See komisjoni talituste töödokument avaldatakse komisjoni veebilehel ning tutvustatakse seda arvamuste vahetamise alusena kalandusministrite kohtumisel, mis toimub 19.-20. aprillil 2010. 2010. aastal töötab komisjon välja ja valmistab ette poliitikavõimalusi mõju hinnangu jaoks, mis lisatakse reformiettepanekutele. Selles staadiumis on ette nähtud intensiivne arutelu nii sidusrühmade kui ka liikmesriikidega, seejärel koostatakse reformiettepanekute esialgne tekst. Komisjoni liikmed võtavad reformiettepanekud eeldatavalt vastu 2011. aasta algul.

Lisa 1 12. jaanuaril 2010 saadud arvamuste nimekiri

Kodanikud

114 üksikut arvamust + 1329 ühesuguse tekstiga arvamust

Liikmesriikide ametiasutused/parlamendid/valitsusasutused

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL)
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Läti Vabariigi Põllumajandusministeeriumi kalandusosakond
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Piirkonnad ja kohalikud omavalitsused

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Muud institutsioonid

- Regioonide Komitee
- Euroopa Parlament (ei ole saadud, kuid on ettevalmistamisel)
- Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ei ole saadud, kuid on ettevalmistamisel)
- **UNEP/CMS/ASCOBANS**
- **HELCOM**
- **MEP for Munster**
- **Fianna Fail MEPs**
- **Bowles MEP**
- **D. Dodds MEP**

Nõuandvad organid

- ACFA
- Baltic RAC
- NSRAC
- PeIRAC
- NWWRAC
- SWWRAC
- LDRAC

Sidusrühmad – kalandussektor, õngepüüdjad, turism jne

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMEM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Kreeka Kalurite Konföderatsioon
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Soome NGDO
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- PTEPA
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Taani Kalandussektori organisatsioonid
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association
- Fédération française d'Aquaculture

- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- WOFFMG
- Soome Harrastuskalapüügi Liit
- Eesti Kalastusorganisatsioon
- "WFFA
- NUTFA"
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Kreeka Traaleriomanike Liit
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

VVOd

- [Nederlandse Vegetariërs Bond](#)
- [Baltic Sea 2020](#)
- [Fishcount.org.uk](#)
- [CFFA - CAPE](#)
- [7 Prantsuse VVOd](#)
- [ClientEarth-MCS](#)
- [Western Sahara Resource Watch](#)
- [Green Budget Germany](#)
- [WWF European Policy Office](#)
- [Irish Wildlife Trust](#)
- [Ocean Sentry](#)
- [EUCC Marine Team](#)
- [Marine Conservation Society](#)
- [ProWildlife](#)
- [Legambiente](#)
- [Seas at Risk](#)
- [Food and Water Europe](#)
- [COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI](#)
- [PEW](#)
- [Ocean2012](#)
- [Eurogroup for Animals](#)
- [CFFA](#)
- [Environmental Pillar of Social Partnership](#)
- [Compassion in World Farming](#)
- [German Church Development Service](#)
- [Finnish Association for Nature Conservation](#)
- [Seas at Risk position](#)
- [Royal Society of Edinburgh](#)
- [Birdlife](#)
- [Ecologistas en Acción](#)
- [Greenpeace](#)
- [ClientEarth](#)
- [Dutch society for the Protection of Animals](#)
- [Oceana](#)
- [ICSF](#)
- [National Heart Forum](#)
- [DE - Society for the Dolphin Conservation](#)
- [Kenna Eco Diving](#)
- [Pro-Sea Foundation](#)
- [Project Blue Sea](#)
- [Swedish Society for Nature Conservation](#)
- [Coalition Clean Baltic](#)
- [Deepwave](#)
- [New Economics Foundation](#)
- [Saharawi NGOs](#)
- [PONG Pesca](#)
- [EKO-UNIA](#)
- [PUGAD](#)
- [Fisheries Secretariat](#)

- **WWF Mediterranean**
- **Humane Society International**
- **DE - IBG (J. Gessner)**
- **EuroCoop**
- **IFAW**
- **Fair-fish**

Uurimisorganisatsioonid ja -instituudid

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Arvamused kolmandatest riikidest

- Norra valitsus
- Põhjamaade Ministrite Nõukogu
- Põhjamaade Nõukogu
- Põhja-Norra piirkond
- Lääne-Norra piirkond
- AKV rühm
- Uus-Meremaa valitsus
- Norra Mereanniliit
- Norra uurimis- ja arendusprojekt
- S. Gudmundsson

Lisa 2. Konsultatsioonid ühise kalanduspoliitika reformi üle

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES - Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna
SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg

EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Vourla, Greece
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia
IT - Special event	10 December	Italy

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia
Lower Normandy	4 June	Caen
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels
Biolfish	25 June	Monopoli
Coastal Management for Sustainability	30 June	London
ES - Specific mission	9-10 July	Granada
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg
Five French major maritime regions	29 September	Brussels
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg
Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris

The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPO Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden, Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels

Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion
External events		
Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Lisa 3. Lühendid

ACFA	Kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee
CFP	Ühine kalanduspoliitika
CMO	Ühine turukorraldus
CSWP	Komisjoni talituste töödokument
EFF	Euroopa Kalandusfond
EL	Euroopa Liit
EP	Euroopa Parlament
EPA	Majanduspartnerlusleping
FPA	Kalandusalased partnerluslepingud
IMP	Integreeritud merenduspoliitika
ITR	Individuaalsed ülekantavad kvoodid
KOM	Euroopa Komisjon
MPA	Merekaitseala
MS	Liikmesriik
MSFD	Merestrategia raamdirektiiv
MSY	Maksimaalne jätkusuutlik saagikus
OR	Äärepoolseim ala
PO	Tootjaorganisatsioon
RAC	Piirkondlik nõuandekomisjon
RFMO	Piirkondlik kalandusorganisatsioon
RS	Suhteline stabiilsus
TACs	Lubatud kogupüük
VVO	Valitsusväline organisatsioon